

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918204136
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918204136.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Daniely Maštálífovej, v právnej veci žalobcu: Kamil Oláh, nar. 25.05.1959, trvale bytom Rimavské Brezovo 165, 980 54 Rimavské Brezovo, zast. JUDr. Mgr. Viktor Balák, advokát so sídlom Ul. Povstania 15, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovanému: COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq, CEDEX 598 66 Francúzska republika, zapísaný v obchodnom registri Obchodného súdu v Lille pod číslom 325 307 106, na území SR konajúci prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 595 628, zast. URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o zaplatenie 1.380,75,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 13Csp/137/2018-143 zo dňa 9. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 13Csp/137/2018-143 zo dňa 9. apríla 2019, p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.380,75,- Eur a druhou výrokovou vetou zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Na odôvodnenie súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 23.10.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.380,75,-Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.380,75,-Eur počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že s právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou COFIDIS, a.s. uzavrel dňa 04.02.2013 zmluvu o revolvingovom úvere COFIDIRECT 70068292 s úverovým limitom 40.000 Sk. Žalobca si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na tom skutkovom základe, že úver poskytnutý a čerpaný žalobcom treba z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetom žaloby je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného tým, že žalobca ako spotrebiteľ preplatil poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver, keď celkom čerpal sumu vo výške 4.149,33,- Eur a uhradil sumu 6.544,38,- Eur, čo predstavuje rozdiel 2.395,05,- Eur, z ktorej sumy si žalobca uplatnil len zaplatenie sumy 1.380,75,- Eur, ktorá predstavuje nepremičané splátky od 23.10.2015.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca v konaní preukázal, že prehľad debetných a kreditných operácií bol vyhotovený žalovaným dňa 18.12.2017 a v tom istom mesiaci mu bol aj

doručený. Z tohto prehľadu sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže zaplatil aj úroky a poplatky, na ktoré veriteľovi nárok nevznikol. K skončeniu bezdôvodného obohacovania sa žalovaného na úkor žalobcu došlo zaplatením poslednej úhrady zo strany žalobcu, k čomu došlo dňa 17.01.2018. Objektívna premlčacia doba začala podľa názoru súdu prvej inštancie plynúť od momentu zavŕšenia bezdôvodného obohacovania sa, t.j. od 17.01.2018 a uplynula by dňa 17.01.2021 a v rámci nej subjektívna premlčacia doba začala plynúť taktiež dňa 17.01.2018 a uplynula dňa 17.01.2020. Súd konštatoval, že žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohacovania tak v subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej dobe, keďže žaloba bola doručená súdu dňa 23.10.2018.

4. Súd prvej inštancie preskúmal obsah zmluvy o revolvingovom úvere a zistil, že táto obsahuje len údaj o výške úverového limitu bez uvedenia ďalších zákonom požadovaných údajov. Zmluva bola súčasne vyhotovená drobným a ťažko čitateľným písmom a všeobecné obchodné podmienky súd nevedel z tohto dôvodu podrobiť súdnemu prieskumu. Súd však dodal, že aj keby boli všeobecné obchodné podmienky predložené v čitateľnej podobe, nie je možné zhojiť absenciu zákonných náležitostí zmluvy ich uvedením len vo všeobecných obchodných podmienkach, pretože z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. vyplýva, že tieto náležitosti musí obsahovať samotná zmluva a nie dokument, ktorý je súčasťou zmluvy, pričom tento ani nebol podpísaný zmluvnými stranami. Okresný súd uviedol, že zo žiadnej zákonnej úpravy nevyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere nemusí obsahovať zákonné náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z., pretože ide o špecifický druh úveru, pri ktorom nemožno v zmluve určiť výšku RPMN, konečnú splatnosť a ani výšku a počet splátok úveru. Vzhľadom na uvedené považoval súd argumentáciu žalovaného, že zmluva o revolvingovom úvere vrátane jej všeobecných obchodných podmienok obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonnou úpravou neobstojí a súd ju považoval za nedôvodnú. V dôsledku absencie zákonných náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá obsahuje len výšku úverového limitu, považoval súd poskytnutý úver s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že priznal žalobcovi, ako úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd podanému odvolaniu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania, alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň navrhol, aby súd priznal žalovanému trovy odvolacieho konania. Žalovaný sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožnil a považuje ho za nesprávne, nespravodlivé a vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona. Žalovaný v odvolaní uviedol, že všeobecné obchodné podmienky sú vytlačené na druhej strane zmluvy, a teda aj samotného návrhu zmluvy, čo znamená, že žalobca sa mohol oboznámiť nielen s navrhovaným znením zmluvy, ale rovnako aj so všeobecnými obchodnými podmienkami. Podľa názoru žalovaného nemôže obstať vyjadrenie súdu, podľa ktorého tento nevedel podrobiť prieskumu všeobecné obchodné podmienky, pretože boli predložené v nečitateľnom vyhotovení. Vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od uzavretia zmluvy, sa text zmluvy stáva nečitateľnejším, avšak keby mal žalovaný vedomosť, že súd má s čitateľnosťou predložených všeobecných obchodných podmienok problém, pokúsil by sa zabezpečiť ich v lepšej kvalite. Žalovaný sa vyjadril aj k absencii údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov a ročnej úrokovej sadzbe. V tejto súvislosti uviedol, že predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a nakoľko ide o revolvingový úver, ktorého splácanie a čerpanie závisí na dlžníkovi, nemožno presne vyčísliť počet splátok úveru ani dobu splácania úveru, a teda nie je určiteľná ani konečná splatnosť úveru. Žalovaný namietal, že z úverovej zmluvy nepochybne vyplýva výška úrokovej sadzby platnej v čase odoslania návrhu zmluvy s uvedením, že prípadné zmeny úrokovej sadzby oznamuje veriteľ najmenej 45 dní pred účinnosťou zmeny. Údaj o ročnej percentuálnej miere bol podľa tvrdenia žalovaného upravený v čl. 5 bode 5.4 všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný nadobudol z rozsudku súdu prvej inštancie dojem, že nevychádzal z objektívne zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil predmetnú vec a bez relevantných dôvodov posúdil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný vyčítal súdu prvej inštancie, že neprihliadal na okolnosti daného prípadu, kedy vzhľadom na revolvingový druh úveru je potrebné zohľadniť skutočnosti, na ktoré žalovaný poukazoval, avšak súd danú zmluvu posudzoval ako klasickú úverovú zmluvu. Na základe uvedeného žalovaný zastáva názor,

že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Právny názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru pritom vychádza z neprípustného formalizmu a rozsudok súdu prvej inštancie zároveň považuje žalovaný za arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko pri posudzovaní žalobcovho názoru vôbec nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalovaným.

7. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, ktorý vyhodnotil odvolanie žalovaného ako nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol, resp. potvrdil rozsudok okresného súdu a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca odmietol tvrdenia žalovaného, podľa ktorých súd prvej inštancie nesprávne posúdil obsah revolvingovej zmluvy. V súvislosti so všeobecnými obchodnými podmienkami uviedol, že v súdnom konaní ich súdu predložil žalovaný v podobe, ktorá nie je čitateľná. Vo vyjadrení uviedol žalobca aj to, že súdu predložil zmluvu o úvere v podobe, v ktorej ju obdržal od žalovaného na základe jeho žiadosti, nakoľko vzhľadom k značnému časovému odstupu od uzavretia zmluvy nemal vyhotovenie zmluvy o úvere vrátane všeobecných obchodných podmienok k dispozícii. Žalobca uviedol aj, že zmluva o úvere neobsahuje tie povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku absencie ktorých sa priamo zo zákona úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom stačí, ak absentuje čo i len jedna z týchto náležitostí zmluvy. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe a tvrdenie žalovaného, že z úverovej zmluvy vyplýva výška úrokovej sadzby 2,14 % denne, považuje za nepravdivé a pokiaľ by tento údaj aj bol v zmluve uvedený, ročný úrok by predstavoval 781,10 %. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. explicitne vyžaduje ročnú úrokovú sadzbu, z čoho vyplýva, že nestačí uvádzať úrokovú sadzbu pre iné obdobie, napríklad denné, týždenné alebo mesačné. Zmluva podľa názoru žalobcu neobsahuje ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a to ani v predložených všeobecných obchodných podmienkach. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.09.2016, sp.zn. 10Co/559/2015, ktorý v danom konaní posudzoval obdobnú zmluvu o úvere.

8. K vyjadreniu žalobcu podal repliku žalovaný, ktorý zotrval na podanom odvolaní a nestotožnil sa s tvrdeniami žalobcu, nakoľko sú účelovo uvádzané. Na svojich doterajších tvrdeniach zotrval aj vo vzťahu k všeobecným obchodným podmienkam a uviedol, že žalobca mal dostatočný časový priestor oboznámiť sa s návrhom zmluvy ako aj so znením všeobecných obchodných podmienok, keďže tieto boli žalobcovi adresované dňa 31.12.2017 a žalobca ich podpísal až dňa 03.01.2018. Žalovaný uviedol aj, že predložil listinné dôkazy pre neho v čitateľnej podobe, aj keď pripustil, že vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od uzavretia zmluvy, je text zmluvy nečitateľnejší a jeho kópie čitateľnosť textu znižujú. Žalovaný naďalej zastáva názor, že konajúci súd nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalovaným a s týmto sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Vo svojom podaní opravil aj údaj o úrokovej sadzbe, ktorý mal správne znížiť 2,14 % mesačne. Opätovne uviedol, že súd mal pri posudzovaní údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov brať do úvahy, že sa jedná o revolvingovú zmluvu, pri ktorej nie je možné RPMN určiť. Zároveň je podľa názoru žalovaného odvolaním napadnutý rozsudok arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko pri posudzovaní žalobcovho nároku konajúci súd vôbec nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalovaným.

9. K vyjadreniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, ktorý uviedol, že žalovaným tvrdená skutočnosť, že v zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby vo výške 2,14 % mesačne nič nemení na zákonom dôsledku neuvedenia ročnej úrokovej sadzby, ktorý spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa vyjadril aj k tvrdeniu žalovaného, ktorý tvrdí, že pri revolvingových úveroch nie je možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov. Poukázal aj na rozsudky vydané odvolacími súdmi v obdobných veciach.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou elektronicky dňa 22.10.2018 a doručenou súdu dňa 23.10.2018 domáhal zaplattenia sumy 1.380,75,- Eur s 5 % úrokom z omeškania (v časti úroku z omeškania zobral žalobca žalobu späť), a to z titulu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca žalovaného so žalovaným a spoludlžníkom dňa 03.01.2018. Žalobca uviedol, že právny predchodca žalovaného previedol na jeho účet finančné prostriedky vo výške 1.327,76,- Eur (40.000 Sk) dňa 09.01.2008 a do 30.06.2016 poskytol žalobcovi finančné prostriedky viackrát v rôznej výške, ktorých poskytnutie je zaznamenané v prehľade debetných a kreditných operácií č. COFIDIRECT 70068292 vyhotovenom žalovaným dňa 18.12.2017. Žalobca postupne splácal právnenému predchodcovi žalovaného poskytnuté finančné prostriedky v splátkach a termínoch, ktoré vyplývajú z predloženého prehľadu debetných a kreditných operácií. Žalobca v žalobe uviedol, že dôsledku neuvedenia náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi celkovo sumu vo výške 4.149,33,- Eur a žalobca zaplatil právnenému predchodcovi žalovaného sumu 6.544,38,- Eur, čím žalobca zaplatil o 2.395,05,- Eur viac ako mal právny predchodca žalovaného nárok. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.380,75,- Eur, ktoré tvoria doposiaľ nepremičané úhrady.

12. Odvolací súd preskúmal aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 70068292 zo dňa 03.01.2008, ktorú uzatvoril právny predchodca žalovaného so žalobcom ako dlžníkom a manželkou žalobcu ako spoludlžníčkou. V časti revolvingovej zmluvy označenej ako „úverový limit“ je krížikom zaškrtnutá suma navrhovaného úverového limitu vo výške 40.000,- Sk (t.j. 1.327,76,- Eur) s minimálnou mesačnou splátkou vo výške 1.599,- Sk (t.j. 53,08,- Eur). Zle čitateľným a malým písmom pod touto časťou zmluvy je uvedené, že úroková sadzba platná ku dňu podpísania zmluvy je 2,14 % mesačne pre všetky úverové vzťahy a ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa čl. 5.4 všeobecných obchodných podmienok.

13. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č.k. 13Csp/137/2018-74 zo dňa 22.11.2018, proti ktorému podal žalovaný odôvodnený odpor, v ktorom súčasne vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie následne uznesením platobný rozkaz zrušil.

14. K odporu žalovaný pripojil aj všeobecné obchodné podmienky, pri ktorých je však potrebné uviesť, že sú voľným okom takmer nečitateľné. S ťažkosťami odvolací súd preskúmal bod 5.4 týchto obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že „ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa súvisiaca s týmto úverom („RPMN“) je sadzba, ktorá sa počíta na základe hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poplatkov veriteľa, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere. Vzorec na výpočet RPMN, štandardná miera RPMN a príklady výpočtu RPMN sú zverejnené tiež na internetovej stránke veriteľa www.cofidirect.sk...“

15. Žalobca podal vyjadrenie k odporu žalovaného, s obsahom ktorého sa odvolací súd oboznámil. V tomto podaní sa žalobca vyjadril k vznesenej námietke premlčania bezdôvodného obohatenia, ktorú nepovažoval za dôvodnú, uviedol, že formulárové zmluvné podmienky boli napísané ešte menším textom ako samotná zmluva, ktoré žalobca nevedel prečítať, a preto sa s nimi nemohol oboznámiť a zotrval na tom, že v zmluve o revolvingovom úvere nie sú uvedené povinné náležitosti.

16. Žalovaný sa s názorom žalobcu nestotožnil a zotrval na svojich tvrdeniach, nakoľko je nepochybné, že predložil žalobcovi návrh zmluvy, ku ktorému mal žalobca možnosť vyjadriť sa a tento modifikovať. Žalovaný zároveň poukázal na čl. 2 bod 2.4 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého, ak klient akokoľvek upraví, opraví alebo pozmení údaje uvedené v úverovej zmluve, považuje sa takto modifikovaný návrh za nový návrh. Žalobca mal pritom dostatočný priestor oboznámiť sa s návrhom zmluvy. Za nepravdivé a zavádzajúce považoval aj tvrdenie žalobcu, že sa nemohol oboznámiť s podstatnými náležitosťami zmluvy, nakoľko tieto sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú písané drobným nečitateľným písmom. Pridržiavajúc sa svojich predošlých vyjadrení má žalovaný za to, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z., a teda nie je daný dôvod, ktorý by spôsobil bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalovaný preto nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia poprel čo do výšky, ako aj čo do dôvodu, a to v celom rozsahu. Navrhol preto, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

17. Odvolací súd sa oboznámil aj so zápisnicou z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.04.2019.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2008 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom do 31.10.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej len „Obchodný zákonník“), časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže tento typ zmluvy je absolútnym obchodom a takáto zmluva je vždy uzatváraná v zmysle Obchodného zákonníka. S ohľadom na povahu zmluvných strán - dodávateľ a spotrebiteľ - je nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú a poskytnutý úver za spotrebiteľský, na ktoré sa vzťahujú okrem ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené nebolo v konaní sporné.

28. Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania pristúpil k vyhodnoteniu námietok žalovaného vznesených v podanom odvolaní.

29. V prejednávanej veci bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver formou revolvingu. Pri tejto forme úveru je stanovený tzv. úverový rámec, a teda suma, do výšky ktorej môže spotrebiteľ úver čerpať. Skutočná suma čerpaných prostriedkov závisí od potrieb klienta (v tomto prípade žalobcu) a skutočná suma, ako aj od nej sa odvíjajúci počet splátok, spôsob čerpania, ich pravidelnosť a výška sú v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Tieto údaje sú pritom podkladom pre výpočet RPMN. Z uvedeného potom vyplýva, že údaj o reálnej výške RPMN pre celú dobu čerpania úveru nemožno pre ešte len budúci úver v čase uzavretia zmluvy určiť. Do tohto momentu je možné stotožniť sa s názorom žalovaného, že vzhľadom na osobitý charakter revolvingovej úverovej zmluvy nie je možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov spotrebiteľa pre celé obdobie trvania zmluvy. Je však nevyhnutné uviesť, že aj napriek odlišnému charakteru revolvingového úveru je veriteľ schopný, vychádzajúc z nastavených parametrov, určiť určitú modelovú situáciu v čase podpisu zmluvy. Pri tejto je možné vychádzať zo schváleného úverového rámca a výšky splátok, na základe čoho je možné stanoviť predpokladaný končený počet splátok.

30. Je preto nevyhnutné ustáliť, že na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už nie je možné následne, v priebehu čerpania revolvingu, pretože úver sa čerpá a dopĺňa, a tým pádom sa aj vstupné údaje pre výpočet RPMN menia. V súlade s vyššie uvedeným je odvolací súd toho názoru, že veriteľ bol schopný uviesť v zmluve o revolvingovom úvere indikatívny výpočet, ktorý by príkladom, s použitím relevantných údajov, určil výšku RPMN na začiatku úverového vzťahu. Keďže však žalovaný v zmluve o úvere neuviedol ani tento indikatívny výpočet RPMN, pričom údaj o RPMN predstavuje jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy, spôsobuje absencia tejto náležitosti v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

31. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je ďalšou z obligatórnych náležitostí v zmluve o úvere údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu uzavretia zmluvy. Uvedené údaje zverejňuje v pravidelných intervaloch Ministerstvo financií Slovenskej republiky a Národná banka Slovenska. Tak ako absencia ročnej percentuálnej miery nákladov, aj absencia údajov o priemernej hodnote RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

32. Žalovaný síce v odvolaní tvrdil, že údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov je uvedený v čl. 5 bode 5.4 všeobecných obchodných podmienok, odvolací súd však zastáva názor, že opísanie, čo ročná percentuálna miera nákladov znamená a čo zahŕňa, nie je možné za žiadnych okolností považovať za údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný sa týmto tvrdením snaží zavádzať súd a odvolací súd sa s jeho názorom nemohol za žiadnych okolností stotožniť.

33. Odvolací súd k tvrdeniu žalovaného, že z úverovej zmluvy nepochybne vyplýva výška úrokovej sadzby 2,14 % denne (čo následne vo vyjadrení opravil na 2,14 % mesačne) uvádza, že toto tvrdenie žalovaného je síce pravdivé, keďže v zmluve o revolvingovom úvere je skutočne drobným písmom uvedený údaj o úrokovej sadzbe úveru vo výške 2,14 % mesačne, avšak uvedené nie je v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je podstatnou náležitosťou zmluvy údaj o ročnej úrokovej sadzbe a nie údaj o mesačnej úrokovej sadzbe. Odvolací súd preto konštatuje, že ani túto povinnosť veriteľ nesplnil.

34. Za nevyhnutné považuje odvolací súd vyjadriť sa aj k samotnej veľkosti písma použitej právnym predchodcom žalovaného vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný namietal, že vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul odo dňa uzavretia zmluvy, sa síce stáva text zmluvy ako aj obchodných podmienok nečitateľnejším, ale podľa neho sú čitateľné dostatočne. Odvolací súd uvádza, že v čase uzatvorenia zmluvy nebola ešte stanovená minimálna veľkosť písma textu v spotrebiteľskej zmluve, ale jednoznačne možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že text všeobecných obchodných podmienok je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je takmer nereálne, aby sa nielen priemerný spotrebiteľ, ale aj samotný súd mohol vôbec oboznámiť s dotknutým textom. Zároveň odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie žalovanému vyčítal veľkosť písma a nie jeho kvalitu, a teda, napriek tomu, že kvalita textu všeobecných obchodných podmienok sa plynutím času môže zhoršiť, samotný text sa plynutím času nezmenší na voľným okom nečitateľnú veľkosť.

35. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie neprihliadol na jeho tvrdenia. Žalovaný by si mal byť vedomý, že na bremeno tvrdenia v civilnom procese nadväzuje dôkazné bremeno, a teda, kto tvrdí, dokazuje. Žalovaný síce v priebehu konania tvrdil, že údaj o výške RPMN je uvedený v zmluve, resp. všeobecných obchodných podmienkach, avšak uvedené nemal tak súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd preukázané. Zároveň žalovaný nepreukázal, že by v zmluve o revolvingovom úvere bola uvedená ročná úroková sadzba poskytnutého úveru.

36. V závere odvolací súd uvádza, že v sporovom konaní proti sebe vystupujú strany sporu - žalobca a žalovaný - a vždy z konania vzíde len jedna strana, v ktorej prospech bude rozhodnuté. Je pritom na uvážení súdu, ktoré tvrdenia sporových strán, podložené dôkazmi preukazujúcimi tvrdenia tej ktorej strany, posúdi za relevantné. V zmysle základných princípov Civilného sporového poriadku majú sporové strany v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, pričom tieto strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť tieto tvrdenia dôkazmi. Ako už odvolací súd uviedol, žalovaný v tomto konaní dôkazné bremeno neuniesol a ním tvrdené skutočnosti nemali takú právnu silu, aby boli schopné privodiť zmenu právneho názoru odvolacieho súdu. Súčasne nie je namieste posudzovanie rozhodnutia okresného súdu za jednostranné a arbitrárne len z dôvodu, že nebolo rozhodnuté v prospech žalovaného. Jeho snaha vyhnúť sa plneniu je pritom zjavná a účelová a takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu.

37. Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že žalovaný dôkazné bremeno tvrdenia neuniesol. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.380,75,- Eur, ktorý predstavuje nepremilčané splátky úveru. Okresný súd svoje rozhodnutie dostatočne podrobne a vyčerpávajúco odôvodnil a dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd sa preto s jeho názorom stotožnil a napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).